

ת"פ 21175/09/12 - מדינת ישראל נגד בלה גולדנברג, דריה טרנוב

בית משפט השלום בבאר שבע

ו' ניסן תשע"ה
26 מרץ 2015

ת"פ 21175-09-12 מדינת ישראל נ' גולדנברג ואח'
תיק חיצוני: פלילי 11/00010953

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד
נגד	
הנאשם	1. בלה גולדנברג 2. דריה טרנוב ע"י ב"כ עו"ד

גזר דין

הנאשמות שלפני נותנות את הדין בגין העבירות כדלקמן:

א. הנאשמת 1 - זיוף בידי עובד ציבור, בניגוד לסעיף 421 מציעא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; שימוש במסמך מזויף, בניגוד לסעיף 420 לאותו חוק בנסיבות סעיף 418 מציעא; מרמה והפרת אמונים, בניגוד לסעיף 284 לאותו חוק;

ב. הנאשמת 2 - זיוף בידי עובד ציבור, בניגוד לסעיף 421 מציעא ביחד סעיף 34ב' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; שימוש במסמך מזויף, בניגוד לסעיף 420 לאותו חוק בנסיבות סעיף 418 מציעא.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן (ת/1) בהן הודו הנאשמות במסגרת הסדר טיעון, בשנת 2008, בעת שהנאשמת 1 שימשה כקונסולית לענייני עליה בעיר קישינב, במדינת מולדובה, ולאחר שהנאשמת 2 הגישה בשנים שלפני כן בקשות לעליה ארצה בהתאם לחוק השבות, וסורבה - קשרו הנאשמות קשר ביניהן, במסגרתו זייפה הנאשמת 1, באמצעות מזכירה שהיתה בלשכתה ואשר דוברת את השפה הרומנית, תעודת לידה של אמה של הנאשמת 2 אשר הונפקה מאת המרשם האזרחי המולדובי, באופן שיאפשר מתן אשרת עליה לנאשמת 2.

הנאשמת 2 אכן זכתה לאשרת עליה ואף לאזרחות ישראלית, בעקבות מסמך זה.

יצוין כי על פי המפורט בכתב האישום המתוקן ת/1, בעקבות הליך הוכחת אבהות שהתנהל בבית המשפט לענייני משפחה בישראל, הוברר, בסופו של דבר, כי הנאשמת 2 היתה זכאית לעלות ארצה מכח חוק השבות.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום. ההסדר לא כלל הסכמות לענין העונש.

בהתאם להסדר, הופנו הנאשמות לחקירת שירות המבחן למבוגרים. הצדדים הסכימו, כי שירות המבחן יתיחס גם לשאלת הרשעתה של הנאשמת 1 בדיון, אם כי התביעה ציינה, כי עמדתה הינה להרשעה.

הערכות שירות המבחן

בענינה של הנאשמת 1 הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיה האישיות, כבת 39 שנים, ילידת רוסיה, נשואה ואם לשתיים. הנאשמת 2 מועסקת כיום במסגרת הרשות למלחמה בסמים בעיר אשקלון. עלתה לארץ בגיל 13, שירתה שירות צבאי מלא. סיימה לימודים אקדמיים במכללת אשקלון. הוכשרה כקונסולית על ידי משרד החוץ ושהתה בקונסוליה במולדובה במשך כשנתיים. עם חזרתה לארץ, עברה הסבה לעבודה סוציאלית, והתקבלה לעבודה, כאמור, ברשות למלחמה בסמים.

הנאשמת 1 הסבירה מעשיה, בתסכולה מחוסר הצדק שנעשה, להבנתה, עם הנאשמת 2 כאשר סורבו בקשותיה לעלות ארצה.

שירות המבחן התרשם מהנאשמת 1 כי נטלה האחריות המלאה על מעשיה. ההליך הפלילי מהווה בעבורה חוויה קשה המלווה בבושה ובתחושת אכזבה עצמית. שירות המבחן התרשם, כי המדובר במי שהיא בעלת ערכים תקינים ונורמטיביים ומוסר עבודה. קיים סיכוי גדול להמשך הצלחתה במסלול חייה וסיכון נמוך להתנהגות עבריינית חוזרת.

שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתה של הנאשמת 1 בגין העבירות ולחייבה בעבודות של"צ בהיקף של 300 שעות. עוד המליץ שירות המבחן לחייב הנאשמת 1 לחתום על התחייבות להמנע מעבירה.

תסקיר שירות המבחן בענינה של הנאשמת 2 מפרט את נסיבות חייה, כבת 32, נשואה ואם לשתיים. כיום עובדת כסגנית מנהלת בסופר-מרקט בעיר אשקלון. השתלבה בפעילות ציונית בעיר מולדתה במולדובה, עוד בהיותה נערה. בשנת 2008 עלתה לארץ. תומכת בהוריה המבוגרים.

שירות המבחן התרשם מהנאשמת 2, כמי שנוטלת אחריות על מעשיה, מביעה בושה לנוכח הסתבכותה. לטענתה, פעלה מתוך תחושות תסכול וכאב, כתוצאה מסירוב חוזר לבקשותיה לעלות לארץ. יחסי החברות שפיתחה עם הנאשמת 1 הביאו אותה לחשוב כי תוכל להשפיע על גורלה.

שירות המבחן התרשם מהנאשמת 2 כי אינה בעלת דפוסים עברייניים. כי המדובר במי שהיא אחראית, בעלת כוחות פנימיים, והעבירה אינה משקפת את התנהלותה בדרך כלל.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשמת 2 ענישה בדמות צו של"צ, וכן לחייבה לחתום על התחייבות להימנע מעבירה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לעונש בענין של מי מהנאשמות.

ההגנה הגישה אסופת המלצות ומכתבי הערכה בנוגע לנאשמת 1. כן הוגשו תעודות על השכלתה האקדמית.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב.

התביעה מדגישה, את העובדה כי הנאשמת 1 ניצלה את האמון שניתן לה על ידי מדינת ישראל, במסגרת תפקידה הרגיש. חרף כך, שבסופו של דבר הוברר, כי הנאשמת 2 זכאית לעלות ארצה מכוחו של חוק השבות, הרי הדבר לא היה ברור לנאשמות בזמן אמת. התביעה הדגישה פוטנציאל הנזק, לרבות הנזק הכלכלי, שעלול היה להיגרם למדינה כתוצאה מעליתו ארצה של מי שאינו עומד בתנאים הנדרשים, ומתן זכויות במסגרת סל קליטה למי שאינו ראוי להן.

התביעה טוענת, כי העבירות שביצעה הנאשמת 1 אינן מאפשרות להימנע מהרשעתה, וכי על בית המשפט להעביר מסר מתאים להרתעת נאשמים בכח. התביעה עותרת להשית על הנאשמת 1 עונש מאסר לריצוי בפועל במתחם שינוע בין 6 ל-24 חודשים.

על הנאשמת 2, עותרת התביעה להשית עונש מאסר בפועל במתחם שינוע בין 3 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה מבקשת לקבל המלצות התסקירים שהוגשו בענין של הנאשמות. ההגנה מדגישה, את החיסכון בזמן השיפוטי כתוצאה מהודאתן של הנאשמות באשמה; את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. ההגנה מבקשת להימנע מפגיעה בעתידן של הנאשמות. ההגנה מסרה, כי מסכימה גם להטלת צו של"צ בהיקף רחב יותר מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן לגבי כל אחת מהנאשמות וכן מסכימה כי יושתו על הנאשמת 1 הוצאות משפט לטובת המדינה, במקרה שתתקבל בקשת ההגנה לבטל הרשעתה.

בדברן האחרון, נטלו הנאשמות אחריות על מעשיהן, הביעו חרטה וביקשו להימנע מלפגוע בעתידן.

דין והכרעה

העבירות שביצעו הנאשמות חמורות.

משנה חומרה נודעת למעשיה של הנאשמת 1, אשר בהיותה עובדת ציבור בכירה, ולמעשה - נציגתה של המדינה בחוץ לארץ - ניתנת בה רמת אמון גבוהה.

מעשיה של הנאשמת 1 חותרים תחת אמון זה, ומעידים על היעדר הפנמה של הנורמות המצופות מעובד ציבור.

מעשים כאלה פוגעים באמון הציבור ומהווים פתח לשחיתות שלטונית של ממש, העלולה גם לפגוע בדימויה של המדינה, כלפי פנים וכלפי חוץ, וזאת משהעבירות בוצעו דווקא במתחם המצוי במדינה זרה, ומשיק פעולתו לאזרחיה של אותה מדינה.

לעניין חשיבות השמירה על אמון הציבור ברשויות השלטון, ראו בג"צ 6163/92 **אייזנברג נגד שר הבינוי והשיכון**, פ"ד מ"ז (2) 229:

אמון הציבור ברשויות השלטון הוא מנכסיה החשובים של הרשות השלטונית, ושל המדינה. כאשר הציבור מאבד את אמונו ברשויות השלטון, הוא מאבד את אמונו באמנה החברתית המשמשת בסיס לחיים משותפים. יש ליתן משקל נכבד לשיקולים הבאים לקיים, לשמר ולפתח את תחושת הציבור, כי משרתיו אינם אדוניו וכי הם עושים את מלאכתם למען הציבור, מתוך יושר וניקיון כפיים.

עוד ראו ת"פ (ת"א) 40138/08 **מדינת ישראל נ' אברהם הירשזון** (פורסם במאגרים):

עובדי ציבור כשמים כן הם. הם משרתיו של הציבור; הם מראית פני הצדק. אמון הציבור נתון להם ואינטרס הציבור אמור לשמש נר לרגליהם..." (דבריו של השופט ס' ג'ובראן בע"פ 6916/06 אטיאס נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

בית המשפט מקבל את מתחם הענישה שהוצע על ידי התביעה בנוגע למעשים אלה, קרי: מאסר בפועל שינוע בין 6 ל-24 חודשים בנוגע לנאשמת 1, שהיא עובדת הציבור, ומאסר בפועל שינוע בין 3 חודשים ל-18 חודשים בנוגע לנאשמת 2. זאת, מאחר שנקבע לא פעם בפסיקת בית המשפט העליון, כי עבירות מסוג זה, ביחוד כאשר מבוצעות על ידי עובדי ציבור, מחייבות ענישה משמעותית, בדמות מאסר בפועל במישור המעשה.

ראו ע"פ 8430/11 **מדינת ישראל נ' קראשי** (פורסם במאגרים):

"ההגנה על טוהר השירות הציבורי וקיומו של מנגנון ציבורי שיזכה לאמון הציבור, הוא אחד מהמאבקים החשובים של החברה הישראלית כיום. כדי להתמודד עם נגע זה ולהרתיע את הרבים- כך נפסק- לא די עוד במלל ודברי כיבושין, והגיעה העת לעשות מעשה, על ידי הצגתו של תג מחיר גבוה מזה שהיה נהוג בעבר לצידן של העבירות בתחום"

עוד ראו ע"פ 8594/07 ראיף **חמוד נ' מדינת ישראל**, תק - על 2008 (3) 1714:

"באשר לערעור כנגד העונש - המערער הוא עובד ציבור שחטא בעבירות שעל חומרתן ופגיעתן בתדמיתו של השרות הציבורי, אין צורך להכביר מילים. הוא מעל באמון שניתן בו, ומשנתפס בקלקלתו החל מפריח האשמות לכל עבר. המערער כשל בתחום בו רואה המנהל הציבורי את נשמת אפו - ניקיון כפיים, ועל כן מעילה באמון שניתן בו היתה חייבת לזכות בענישה קשה ...".

גם הזמן שחלף אינו מהווה מחסום בפני הענשתן של הנאשמות, בידוע שחקירתן של עבירות מסוג זה אורכת זמן רב.

ראו ע"פ 364/76 **גוזלן נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל"א (2) 405, שם נקבע כבר לפני שנים רבות:

"... עובדי הציבור אשר מעלו בתפקידם: אחת דינם למאסר, יהא אשר יהא הזמן שחלף מאז ביצוע עבירותיהם. הם חייבים במאסר, לא מפני שמהבחינות האישיות שלהם ראויים הם למאסר, אלא אף על פי שמבחינותיהם האישיות אולי אינם ראויים למאסר. השמירה על טוהר המידות בשירות הציבור מחייבת הטלת מאסר, למען ישמעו ויידעו שיהיו אשר יהיו הנסיבות האישיות והמקלות שבמקרה פלוני, שום עובד ציבור המועל בתפקידו אינו יוצא בעונש קל מזה."

עוד ראו ניתוח ממצה של מתחם הענישה בעבירות מסוג זה, בגזר דינו של חברי כב' השופט י. טורס, ת.פ. 26098-11-11 **צארניאק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים). הגם שהרף התחתון שנקבע למתחם שם גבוה מהרף במקרה דנן, הרי שם המדובר היה בנאשם שנתפס בזיוף מסמכים בשלוש פעמים שונות, ולא במי שנתפס פעם אחת, כמו במקרה דנן.

קביעת הענישה הספציפית, במסגרת המתחם, נעוצה בהיקף מעשי הזיוף והמרמה שבוצעו; במשכם של המעשים ובסדרותיותם; במידת הנזק שנגרם; במידת התחכום בביצוען של העבירות; בעברו של הנאשם ובנסיבותיו האישיות.

במקרה דנן, המדובר, אמנם, בעבירות שפוטנציאל הנזק שלהן לציבור הינו גבוה, ושיקול זה מטה הכף לכיוון החמרה עם הנאשמות. מאידך, נתפסו הנאשמות במקרה חד פעמי, הנוגע לענינה של משפחה אחת, אשר, בסופו של דבר, הוכרה זכאותה לעליה בהתאם לחוק השבות. הנאשמות שתיהן ניהלו, עד כה, חייהן על הצד הנורמטיבי וזאת הן לפני המקרה נושא כתב האישום והן לאחריו. כל אלה מצביעים לכיוון הקלה במסגרת מתחם הענישה.

בהיות שתי הנאשמות אמהות לילדות רכות בשנים; כאשר המדובר במי שנטלו אחריות מלאה למעשיהן והפרוגנוזה של שירות המבחן בענין היא חיובית, משהוברר, אם גם בדיעבד, כי הנאשמת 2 היתה זכאית לעלות מכח חוק השבות, רואה בית המשפט להשית על הנאשמות עונש על הצד הנמוך של המתחם, וכן רואה לאפשר להן ריצוי של עונש המאסר במסגרת עבודות שירות.

יחד עם זאת, אין בית המשפט נכון לקבל את עתירת ההגנה, הנסמכת על המלצת שירות המבחן. המלצה זו משקפת שיקולי טובתן של הנאשמות האישיים בלבד וחורגת ממתחם הענישה. חריגה ממתחם הענישה אפשרית, בהתאם להוראות המחוקק, רק מטעמי שיקום. בענין של מי מהנאשמות לא הוצעה תכנית טיפולית כלשהי מטעם שירות המבחן, אשר לא מצא כי הן נזקקות לשיקום. שיקום אינו בבחינת מילת קסם המאפשרת חריגה ממתחם הענישה בכל עת, אלא עליו להיות נסמך על מצוקה מיוחדת, התמכרות, או נסיבות חריגות המצדיקות התחשבות בעברין, וכן מגובה בתכנית טיפולית שיקומית מתאימה.

נסיבות חריגות כאלה אינן קיימות בענין של הנאשמות, אשר ביצעו העבירות בשום שכל, לאחר תכנון מראש ולא בעקבות מצוקה חריגה כלשהי.

בנסיבות אלה, על הנאשמות לתת הדין על מעשיהן.

מאותה סיבה, אין בית המשפט נכון לשקול ביטול ההרשעה בנוגע לנאשמת 1, וההיפך הוא הנכון - ראוי כי מעסיקיה במסגרת השירות הציבורי, יהיו מודעים להסתבכותה ולכשל הערכי הבסיסי שהפגינה.

מתן האפשרות לרצות המאסר בדרך של עבודות שירות מהווה, כשלעצמו, התחשבות של ממש בנאשמות.

סוף דבר, גוזר בית המשפט על כל אחת מהנאשמות עונשים כדלקמן:

- א. על הנאשמת 1 - 6 חודשי מאסר בפועל;
- ב. על הנאשמת 2 - 3 חודשי מאסר בפועל;
- ג. על כל אחת מהנאשמות - 6 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבורנה עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, י"ד;
- ד. כל אחת מהנאשמות תשלם קנס בסך ₪ 10,000 או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.09.2015.

בית המשפט יקבע מועד למתן גזר דין משלים לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ה, 26 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.